

Tauber: I det varme Forsvar for Gendarmerne, som vi nu atter have hørt fra den ærede Krigsminister, navnlig i hans første Foredrag, berørte han ogsaa forskjellige Meddelelser, som jeg havde gjort i Thinget under Sagens tidligere Behandling. Jeg hørte ikke juldstandig, hvad den ærede Minister sagde, men saavidt jeg opfattede det, gif det ud paa, at det var urigtigt, hvad jeg havde anført, navnlig om Gendarmforholdene i Slagelse. Jeg forstaar meget godt, at det kan ikke altid være behageligt, som den ærede Minister udtrykte sig, for de Embedsmænd, der ikke ere tilbøjelige til at bruge Gendarmerne i nogen høi Grad, at blive mindede om og faae Forespørgsler om, hvorvidt de bruge dem. Det er strengt for de Embedsmænd, der fra vor Side ere betragtede som velsindede i denne Sag, ikke blot at faae Gendarmen, men ogsaa at blive holdte til at bruge dem, og naar de faae saadanne Forespørgsler, der grændse til Naamindelsesfrivvelser, om de bruge Gendarmerne med Fynd og Eftertryk, saa kan man ikke vente andet Svar end det, der er kommet. Naturligvis bruges de, naar den paagjældende Embedsmand en Gang har faaet dem, hvilket den Gang ikke var med hans Villie, som jeg tidligere har bemærket. Hvorledes han nu er findet, veed jeg ikke; han var den Gang helst fri for dem, og han undgik dem i første Omgang. Det er ogsaa Tilfældet, at der er anvist dem skvarter i en affidesliggende Del af Byen, rigtignok i en befærdet Gade, men i den yderste og nederste Ende af Gaden, som er en affides liggende Del af Byen — for saa vidt er mit Udtryk rigtigt, og man ser dem ikke. Paa Valgdagen f. Ex. kom de nok frem langt ud paa Aftenen, men under selve Valget saae man ikke Spor af dem, og i det Hele generes man ikke af dem. Det priser jeg den paagjældende Embedsmand for, men det stemmer sikkert ikke med Ministerens og Ministeriets Plan med Gendarmerne, som gaar ud paa at paanøde ikke blot Borgerne, men ogsaa Embedsmændene Gendarmerne og at nøde Embedsmændene til ikke blot at have dem, men ogsaa at bruge dem, for at man kan paaberaabe sig den Nytte, de gjøre, og den Pris, der sættes paa dem fra Politimyndighedernes Side. Hvis Politimyndighederne vare oprigtige, vilde man sikkert fra mange flere Steder, end det er flet, have faaet at høre, at i Grunden holde de ikke af denne militære eller halvt militære, sideordnede Myndighed, som Gendarmerne ere. De ønske vistnok, hvis jeg kjender vore Bureautrater ret, at have Politimyndigheden i deres egen Haand og ikke at være udsatte

for den Art Indblanding af en til Dels sideordnet Autoritet, som vi have set forskellige Steder, og hvorpaa der under Sagens 1ste Behandling blev fremdraget et saa slaaende Exempel af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen). Nei, de Ting, som paaberaabes af den ærede Minister i saa Henseende, tjene ikke til Bevis i den Retning, hvori han ønsker det, og kan ikke tillægges den Vægt, som han vil tillægge dem. Det er ingenlunde blot Lediggang, man bebrejder Gendarmerne, — det er kun en spøgende Ytring, at de ikke have Noget at bestille — men hvad der bebrejdes dem, er meget værre Ting, og det mest slaaende Exempel herpaa er, hvad der nys skete i Mars, hvor Gendarmerne optraadte paa en Maade, som Ministeren aldrig kan forsvare, naaget han har prøvet derpaa, idet de berøvede to Mænd Liv eller Helbred, hvad det nu bliver til. Den Maade, hvorpaa Gendarmerne optraede og optraede, uden at Politiet vil bruge dem paa den Maade, maa nødvendigvis vedblivende gjøre Gendarmerne saa forhadte i Danmark, at det aldeles ikke er til Nytte at føre noget Forsvar for dem, og om den ærede Minister end den ene Gang efter den anden vil forklare os, hvor megen Nytte Gendarmerne ere til, vil det ikke lykkes ham at komme videre dermed, saa lidt som det vil lykkes ham ved de Forklaringer, han kommer med for at overbevise os med Hensyn til Rjøbenhavns Befæstning. Det gjælder baade om Gendarmerne og om Rjøbenhavns Befæstning, at Ministeren kan vedblive med sit Forsvar, saa meget han vil, han omvender dog Ingen derved. Det nytter ikke, at han staar og forsvarer Gendarmerne og Rjøbenhavns Befæstning, naar det, vi klage over,

Rettelser.

- Sp. 2774, L. 30—32 f. o. i Stedet for „nødvendig... den anden“, sættes: „vil bidrage mere til, at vi kunne faae et lønnende Husdyrbrug end den anden, og dette er jo Hovedsagen“.
- 2774, L. 9—11 f. n. i Stedet for „over Fedetvæg... udstrakt Maalestof“, sættes: „færlig for Fedetvæg og Oprøret og vel ogsaa, om end i mindre Grad, for Koholdets Bedkommende, at det bedste Udbytte faaes ved udstrakt Benyttelse af Kobfrugter“.
- 2979, L. 25 f. n. „Arden, er hele“, læs: „Alesstrup eller Højslev, er Dele af“.
- 2980, L. 5 f. o. „Savrislev og fra Mars“, læs: „Savbro eller Mars“.
- 2980, L. 7 f. o. „Sobro“, læs: „Søbro“.